

γείον. Γνωρίζεις πόσον εισακούομαι πλησίον τινῶν τῆς Αἰλῆς.

— Τὸ γνωρίζω, τὸ γνωρίζω κάλλιστα καὶ εἰς σὲ φιλῶτε συμπέθερε (καὶ τὴν λέξιν ταύτην ἐπρόφε-
ρεν ἐντονώτερον) χρεωστῶ τὴν προσεχῇ ὑφωσίν
μου, ὥστε καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔχω τι νὰ ἀντείπω,
ἀλλὰ καὶ τὸ θεωρῶ τιμὴν μου, νὰ κάμω νύμφην
μου τὴν Ἰουλίαν σου. Ὁ Κλεάνθης, δὲν εἶναι μὲν
εἰσέτι εἰκοσιπέντε ἐτῶν, ἀλλὰ εἰς τὰς πρώτας ἐκ-
λογὰς γίνεται βουλευτὴς καὶ ἔπειτα τῷ ἀνοίγεται
εὐρὸ στάδιον· ὥστε, ὁπότεν θέλῃς, δύνασαι νὰ
προσδιορίσῃς τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου· ἰδοὺ ἡ
χεὶρ μου·

Καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρά του, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐ-
χειρόμενος ὁ πατὴρ τῆς Ἰουλίας, (διότι αὐτὸς ἦτο).

— Σ' εὐγνωμονῶ, στρατηγέ, λέγει· ἀσφαλίζων τὸ
μέλλον τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς μου, προτρεφῶ
συγχρόνως καὶ μεγίστην ἐκδουλεύειν εἰς τὸ ἔθνος
καὶ τὸν Θρόνον, διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς οποίας πε-
ριμένουσιν ἀπὸ τῆς Γενναιότητά σου. Ἐγὼ ἤδη
ἀπέρχομαι ν' ἀναγγείλω τὴν χαροποιὰν ταύτην.
εἰδῇσιν εἰς τὴν γυναικά μου, καὶ ἐλπίζω ὅτι τὸ δι-
πλωμα τοῦ ὑπουργοῦ θέλεις τὸ λάβει μέχρι τῆς
ἐσπέρας.

Καὶ ἐξῆλθεν, ὁ δὲ πατὴρ τοῦ Κλεάνθους, ὁ
στρατηγὸς, μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ τὴν χα-
ράν του, ὅτι οὕτως ἀνελπίστως ἤξιοῦτο νὰ γένῃ
ὑπουργὸς, ἤρχισε σχεδὸν νὰ πηδᾷ κατὰ πλάτος καὶ
μῆκος τῆς αἰθούσης, ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ συντρίψῃ
πάντα τὰ σινουργῇ καὶ πολύτιμα ἀγγεῖα καὶ σκεύη,
ὅσα ἡ φιλοκαλία τῆς συζύγου του συνήθροισεν ἐπὶ
τῶν τραπέζων καὶ τῶν ἐπιπλῶν τοῦ θαλάμου.

Καὶ τῶντι εἰς Ἀθήνας πᾶν ἄλλο ἡλπίζετο ἢ τὸ
νὰ ὑπουργήσῃ ποτε· ὁ στρατηγὸς οὗτος.

Δυνήθεις νὰ διορισθῇ, ἐπὶ τίνος ὑπουργείου εὐ-
νοϊκοῦ αὐτῷ, Γερουσιαστῆς, ἐγένετο ἀκολουθῶς ὁ
σφοδρότερος ἀντιπολιτευόμενος, τοσοῦτον ὥστε ἐ-
νομίζετο ὁ μόνος διακχῆς, ὁ μόνος ἄριστος πα-
τριώτης, διδὼ καὶ ἐθαυμάζετο ὅφ' ὅλων, καθὸς
περιεφρόνησε καὶ πάντας, ὅσους εἶδε λειποτα-
κτούντας ἀπὸ τῆς φάλαγγος, ἧς αὐτὸς μὲν δὲν ἦν
ὁ ἀρχηγὸς, ἦν ὅμως ὁ σημαιοφόρος. Τοσοῦτον ἀ-
ληθὲς ὁ περὶ Ἀλώπεκος καὶ σταφυλῆς μῦθος τοῦ
Αἰσώπου. Ὅτι δὲν φθάνει τις, ἐπιλέγει τὸ τῆς Ἀ-
λώπεκος « ὀμφακὲς εἰσίν. »

Δικαίως λοιπὸν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καθ' ἃς τὸ
ὄνομα του συμπεριελαμβάνετο εἰς τὸν κατάλογον
τοῦ νῦν ὑπουργείου, εἰς Ἀθήνας ἄλλος λόγος δὲν
ἐγένετο ἢ ὁ περὶ τῆς λειποταξίας ταύτης τοῦ Γε-
ρουσιαστοῦ. Πολλοὶ τέως πολιτικοὶ φίλοι του ἐ-
ζήτησαν νὰ τὸν ἀποτρέψωσι, τῷ ἀπέτεινον συμ-
βουλὰς, ἐλέγχους, ἀλλ' αὐτὸς εἶχε τὸν ὑπολο-
γισμόν του.

Ἰδὼν ὅτι δὲν κατορθώνει τίποτε ἀντιπολιτευό-
μενος, καὶ γνοὺς τὰ συμβαίνοντα μεταξὺ τοῦ υἱοῦ
του Κλεάνθους καὶ τῆς Ἰουλίας, (ὅν καὶ εἰς τὸν
νόον τοῦ Κλεάνθους οὐδὲ ἦλθεν εἰσέτι ἡ ἰδέα τοῦ

γῆμη τὴν ἀξιόλογον νέαν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ τὴν
θεραπεύσῃ) εὗρεν ἀρμοδίαν περίστασιν ὅπως πράξῃ
τι καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν συμφερόντων του, ἀφοῦ
τοσαῦτα ἔπραξεν ὑπὲρ πατρίδος, προσεγγίζων καὶ
οἰκειούμενος τοὺς δυνατοὺς τῆς ἡμέρας διὰ τοῦ
πατρὸς τῆς νέας. Εἰς τοῦτο δὲν συνέτεινον ὀλίγον
καὶ αἱ εἰσηγήσεις τῆς Εὐκας αὐτοῦ, γυναικὸς σφοδρὰ
μιγνυομένης εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ, εἶπερ τις καὶ
ἄλλη, φιλοδοξοῦ.

Ὁ δὲ μέλλων αὐτοῦ συμπέθερος ἦν τὸ ἀντίστρο-
φον τοῦ στρατηγοῦ· ἐκτίσαστο μεγίστην φήμην διὰ
τὴν πρὸς τὰ καθεστῶτα ἀφοσίωσίν του, ἦτο φίλος
ὅλων τῶν ὑπουργείων καὶ πιστότατος ὑπηρετὴς ὁ-
λων τῶν ἀρχόντων, καὶ βουλευτῆς ὢν εἰς δύο περιό-
δους, οὐμόνον ἦν ἀρίστη μηχανὴ ψηφοφορίας, τὸ Ναι
πάντοτε ἐκφέρων, ἀλλὰ διὰ τὴν βαρύτητά του, καὶ
πολλὰ ἄλλα βουλευτικὰ νευρόσπαστα ἠχῶ τῆς μονο-
σπλάμβου ταύτης· λέξεως καθιστῶν. Τῷ ἐπερπε λοιπὸν
πρὸ καιροῦ ἡ γερουσιαστικὴ θέσις, ἀλλὰ τὰ ἐλληνικὰ
ὑπουργεῖα παίζον ἀριστα τὴν πολιτικὴν, καὶ τὴν
θέσιν ταύτην τὴν ἐκράτουν πάντοτε δέλεαρ ἑτοι-
μον, ἵνα κεντῶσι τὴν ὀρεξίν τοιοῦτου πολυτίμου
στηρίγματός των, διότι ἡδύνατο αἶψῃ· καὶ αὐ-
τὸς, ὡς τοσοῦτοι ἄλλοι, ὑποκρινόμενος· τί-
ως τὸν *συντηρυτικόν*, ν' ἀλλάξῃ φύλλον, εἰς
πρῶτον ἀποτυχὸν συμφέρον του, γενόμενος Γε-
ρουσιαστής.

Ἄλλ' ἤδη τῆς τελευταίας ἐκδουλεύσεώς του ἐνε-
κεν, τὸ γέρας τοῦτο ἦν ἑτοιμον νὰ τῷ δωθῇ ἔπα-
θλον τῆς πολυχρονίου πίστεως καὶ τῶν πολλῶν ὑ-
πηρεσιῶν του.

Πραγματικῶς δὲ, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας,
ὁ πατὴρ τοῦ Κλεάνθους διορίζετο ὑπουργὸς, τὴν
δ' ἐπιούσαν πρωΐαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς τῆς
Ἰουλίας ἀπεφασίζεται ὁ ἀρράβων καὶ ὁ γάμος με-
ταξὺ τοῦ Κλεάνθους καὶ τῆς νέας τὸν προσεχῇ σε-
πτέμβριον.

Ἐνῶ δὲ ἡ αἰθουσα καὶ οἰκία τοῦ νέου ὑπουργοῦ
ἐπληροῦτο κόσμῳ παντοίου, ἡ οἰκία τοῦ προκατόχου
τοῦ ἐκενοῦτο, καὶ φευγόντων πάντων ὡς ἀπὸ λοι-
μοῦδους τίνος μέρους, ἐπεκράτῃ ἡ ἐρημία καὶ ἡ σιω-
πὴ τοῦ τάφου. Οἱ ὑπουργοὶ ἐνεργοῦντες μόνον ὑπὲρ
ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ ὄχι ὑπὲρ ἀρχῶν, ἔχουν
φίλους μόνου τοῦ ὑπουργείου των...

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν νέον ὑπουργὸν θέλει συμβῇ τὸ
αὐτὸ καὶ ἐτι χειρόν, διότι θὰ ἐξευτελισθῇ, καὶ ἐνῶ
ἐθαυμάζετο ἴσως πρότερον, τότε θέλει καταφρο-
νεῖσθαι.... (ἀκολουθεῖ τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Αἱ χελιδόνες.

Αἱ χελιδόνες, τὰ μικρὰ ταῦτα πτηνὰ τὰ κινδυν-
τα τὴν συμπάθειαν ἡμῶν, εἶναι ὡς καὶ ὁ κόκκος,

τὸ σύμβολον τῆς ἀλωότητος καὶ τῆς συζυγικῆς ἀγάπης.

Ἡ χελιδὼν ἤθελεν ἀζιωθῆ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ σὺρῃ τὸ ἄρμα τῆς Ἀροδίτης· ὁμοῦ μὲ τὰς λευκάς περιστεράς, ἐν ἡ θεὰ τοῦ Ἑρωτος δὲν παρέδιδεν εἰς τὴν λήθην τὰς γαμικὰς συμβάσεις, αἵτινες συνέδεον αὐτὴν μετὰ τοῦ χωλοῦ καὶ καπνιδῶντος χαλκῆος τῶν κερυνῶν. Αὕτη κατεφρόνησε τὸ εἶδος τοῦτο τῶν πτηνῶν καὶ κακῶς ἐπραξε.

Ἀνχιφῶν τὰς βίβλους τῶν ἀρχαίων, εὗρον μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν μόνον τὸν Πυθαγόραν ὅστις ἐτόλμησε νὰ καταρασθῇ τὰς χελιδόνας. Ἄς ῥίψωμεν πέπλον ἐπὶ ἐνὸς πταίσματος, ἀμαυροῦντος τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου ἀνδρός.

Ἡ βίβλος δὲ τῶν προφητῶν γέμει πικραβολῶν αἵτινες τιμῶσι μᾶλλον τὰς χελιδόνας ἢ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰερεμίας ἐπὶ πικραδείγματι μέμφεται πικρῶς τοὺς Ἑβραίους· ὅτι δὲν γνωρίζουσι τὸν χρόνον τῆς ἐπισκέψεως, ἐνῶ αἱ χελιδόνες γνωρίζουν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν μέλλουσι νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλο κλίμα. Τὰ παιδάκια καταχρώμενα τῆς ἀλωότητος τῆς χελιδόνος ἐκήρυξαν κατ' αὐτῆς πόλεμον καὶ ἀνασπῶσι διὰ καλὰ μὲν τὰς φωλέας αὐτῆς ἀπὸ τῆς στέγης τῶν οἰκιῶν. Δυσανασχετοῦσαι δὲ ἤδη ἀρχίζουν νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας καὶ κατασκευάζουν φωλέας ὑπὸ τὰς κορωνίδας τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν ἢ καὶ ἐπὶ τῶν πύργων τῶν ἐκκλησιῶν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ θερμὰ κλίματα φθάνει περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου ἢ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου, καὶ ἐν γένει ἡ ἔλευσις αὐτῆς προαναγγέλλει τοῦ ἔαρος τὴν ἔλευσιν. Κατὰ τε τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀποδημίας συνερχόμεναι ἅπασαι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν, περιμένουσι καὶ τὰς τῶν πλησιεστέρων τόπων, ὥστε οὐδεμία τῶν οἰκογενειῶν νὰ μὴ ἑλλείπη, καὶ τότε ἐπιχειροῦσι τὸ μακρὸν αὐτῶν ταξίδιον· τίς δὲν γινώσκει τοῦ πτηνοῦ τὸ θαυμάσιον ἐνστικτον τοῦ ν' ἀνευρίσκη τὴν φωλεάν αὐτοῦ ἢν ἐγκατέλειπε πρὸ ἐνὸς ἔτους; τοῦτο θέλει βεβαιωθῇ τις προσθέτων εἰς τὸν πόδα μιᾶς χελιδόνος ταινίαν ἢν θέλει εὑρεῖ ὅταν αὕτη ἐπανακάμψῃ ἐκεῖ ὁπότεν ἀνεχώρησεν. Ὁ Σπικλλαντσάνης παρετήρησε ἐπὶ 18 κατὰ συνέχειαν ἔτη ζευγὸς χελιδόνων αἵτινες ἐπέστρεφον καὶ κατῴκουν τὴν αὐτὴν φωλεάν.

Εἰς τὸ πολυαριθμότατον γένος τῶν χελιδόνων ὑπάρχει εἰδὸς τι ὅπερ οὐδέποτε ἐπισκέπτεται τὴν Ἑλλάδα μὴ δυνάμενον νὰ ζήσῃ εἰς τὸ κλίμα ἡμῶν. Τοῦτο δὲ εἶναι ἡ μικρὰ τῶν φυσιδιφῶν καλουμένη φυκοφάγος ἢ Σαλαγγάνα, τῆς ὁποίας ἡ φωλεὰ εἶναι ἐδωδιμος, καθὼς συγκειμένη ἐκ βλαινώδους καὶ διαφανοῦς ὕλης, ποθητὸν εἰς τοὺς γαστριμάργους τῆς Σίνας καρύκειμα. Ἀὕτη ζῇ εἰς τὴν νῆσον Ἰάβαν, τὴν Βαταβίαν καὶ τὴν Πολύνησον, ὅπου κατασκευάζει τὴν φωλεάν τῆς ἀπὸ φύκης περιέχοντα βλένναν, ἣτινα τρώγουσα καὶ χωνεύουσα ἐξεμέττει μετὰ ταῦτα ἐπὶ ἐνὸς στρώματος πετρῶν ὅπου ἐναποθέτει τὰ ὠά. Οἱ Ἀσιανοὶ λαί-

μαργοὶ τῶν τοιούτων φωλεῶν ἀνελκυσσύν αὐτὰς νυκτός, ἐντὸς βράχων ἀποτόμων ἀναβρίχόμενοι διὰ κινητῶν κλιμάκων.

Ἰδοὺ δὲ πῶς περιγράφει τὰς μεταναστάσεις τῶν πτηνῶν τούτων ὁ εὐγλωττος Ἀββὰς Λαμεναῖος.

« Ὅταν ἐπέλθῃ ὁ χρόνος τοῦ νὰ μεταβῶσι καὶ ζητήσωσιν εἰς ἄλλα κλίματα τὴν τροφήν, ἣν ὁ Οὐράνιος πατὴρ ἡτοίμασεν αὐταῖς, αἱ χελιδόνες συνέρχονται ἅπασαι, χωρὶς νὰ χωρισθῶσι ποτὲ, πλέουσιν, αἰθέριοι ναυτίλοι, πρὸς τὰς ἀκτὰς ἐνθα ἀναπαύονται ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀφθονίᾳ. Μόνη, τί ἤθελε γένει, ἐκάστη αὐτῶν; Οὐτε μία δὲν θὰ ἐσώζετο ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς μεταβάσεως· ἀλλ' ἡνωμένοι ἀνθίστανται εἰς τοὺς ἀνέμους, καὶ ἡ ἀδύνατος καὶ κεκμηκυῖα πτέρυξ στηρίζεται ὑπὸ ἰσχυροτέρας πτέρυγος. Οὕτως αἱ νεώτεραι ὑπὸ τὴν σκέπῃ τῶν πρεσβυτέρων φθάνουσι τὸ τέμα τοῦ ταξιδίου των, καὶ ἐπὶ τῆς μακρινῆς γῆς, ὅπου ἡ Πρόνοια ὠδήγησεν αὐτὰς ὑπεράνω τῶν θαλασσῶν, ἀναπολοῦσι τὴν φωλεάν των, ἐνθα ἐγεννήθησαν, καὶ τὰς πρώτας ἐκεῖνας ἡμέρας, τὰς πρώτας ἐκεῖνας καὶ ἀράτους εὐφροσύνας, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἔθεσεν εἰς τὴν εἰσόδον τῆς ζωῆς δι' ὅλα τὰ ὄντα. »

A. B. B.

ΗΘΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

— 0 —

(Συνέχεια ἴδε φυλ. 9).

Πολλοὺς κατὰ συνέχειαν αἰῶνας διήρκεσεν ἡ διὰ φθορὰ τῆς ἀνθρωπότητος, διότι περικυκλωθεῖσα αὕτη ἀπὸ τὸ ἐπώδυνον σκότος τῆς βαρβαρότητος ὅπερ κατέπνιξεν ὡς χεῖμαρρος ὀρμητικὸς τὸν ὀλίγον ζωτικὸν σπινθῆρα τῆς μαθήσεως, ὅπερ ἐβίασεν αὐτὴν, νὰ μιμηθῇ τὰ ἦθη καὶ τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους κυριαρχικῶς τῇ ἐπέβαλε, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ περιφρόνησις καὶ ἡ ἀμέλεια τῆς γυναικὸς, ἀπώλεσε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν θέλῃσιν, τὰ ἀναγκαιότατα ταῦτα στοιχεῖα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς· μόλις δὲ περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος, μέγας τις ἀνὴρ, Λουδοβίκος ὁ ΙΔ. τὸ κλέος τῆς Γαλλίας, πρῶτος οἶδεν τὴν ἐκμηδένισιν ταύτην τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ νόμον σοφῶν, φρονίμων, καὶ πρὸ πάντων διὰ τῶν παραδειγμάτων του, ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς νέας ἀναγεννήσεως αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μεγάλου τούτου ἀνακτος ἡ αὐλὴ τῶν Βερσαλλιῶν ἦτον ὁ ἑλικὼν τῶν νέων ἑλικονιάδων, ἐκεῖ ἐφάνιντο καθ' ἐκάστην αἱ καλιπάρειοι τῶν Παρισίων Δέσποιναι, προθυμοποιούμεναι τίς ἐξ αὐτῶν νὰ ὑπερτερῇ τὴν ἄλλην κατὰ τὴν μάθησιν, τὴν εὐφυΐαν καὶ κομψότητα, τὴν συμπεριφορὰν, τὰ θέλητρα, τὸ ἄλ-